

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 24. oktober 2007

letnik XV

Št. 25

Mnenja komisij državnega sveta

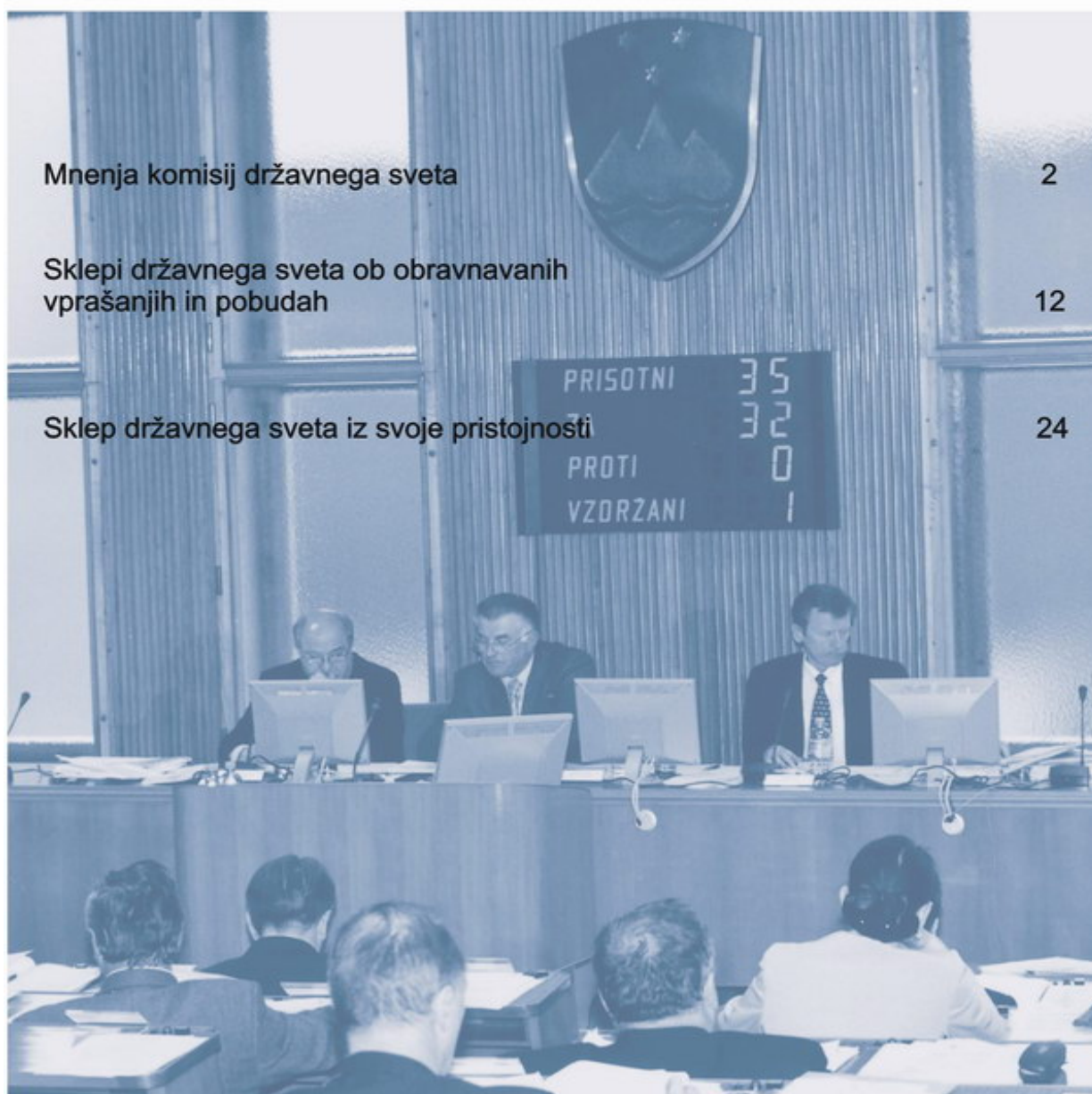
2

Sklepi državnega sveta ob obravnavanih
vprašanjih in pobudah

12

Sklep državnega sveta iz svoje pristojnosti

24

Drugi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje Komisije za družbene dejavnosti **k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o delovnih razmerjih** - druga obravnava, EPA 1604

Komisija Državnega sveta za družbene dejavnosti je na 71. seji, dne 2. 10. 2007, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o delovnih razmerjih, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija predlog zakona **podpira**.

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah delovnih razmerjih zagotavlja podlago za bolj fleksibilno in večjo učinkovitost, omogoča lažje in hitrejše zaposlovanje in bo prispeval k večji konkurenčnosti slovenskega gospodarstva. Hkrati predlog zakona ohranja in zagotavlja še sprejemljivo raven socialne varnosti zaposlenih, čeprav predstavlja nadaljnjo stopnjo omejevanja pravic delavcev. Predlog zakona je bil obravnavan na seji Ekonomsko socialnega sveta 4.6.2007.

Komisija ocenjuje, da kljub dolgotrajnemu (dve leti) usklajevanju besedila posameznih členov predloga zakona med delodajalci in delojemalci, niti eni niti drugi z obravnavanim predlogom niso popolnoma zadovoljni. Tako delodajalci pričakujejo, da bo predlagatelj spremljal izvajanje zakona v praksi in ga po potrebi spreminjal in dopolnjeval. Predvsem mali delodajalci pričakujejo, da bo predlagatelj spremljal njihove potrebe na področju delovnih razmerij v vedno zahtevnejših gospodarskih pogojih glede na vse hujšo konkurenco in globalizacijo.

Delojemalci ocenjujejo, da so v predlogu zakona nekatere njihove pravice in dolžnosti bolj opredeljene, kot so bile do zdaj, vendar je vprašljiva njihova izvedba (večja zaščita delavcev pred diskriminacijo in vsemi vrstami nasilja, mobbing, odpoved pogodbe o zaposlitvi, ponudba zaposlitve pri drugem delodajalcu, nadurno delo itd.). Komisija ocenjuje, da delojemalci nekaterih uzakonjenih pravic ne bodo koristili zaradi strahu pred izgubo dela. Večino pogodb o delu delodajalci sklepajo za določen čas, kar pa v bistvu izničuje pravice delojemalcev iz zakona o delovnih razmerjih.

* * *

Za poročevalca je bil določen član komisije Doro Hvalica.

Komisija Državnega sveta za družbene dejavnosti je na 71. seji, dne 2. 10. 2007, obravnavala predlog zakona o Javni agenciji za knjigo Republike Slovenije, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija predlog zakona **podpira** iz načelnega razloga, ker meni, da bo ustanovitev Agencije za knjigo skupaj z njenimi strokovnimi komisijami zagotovila večjo udeležbo strokovne javnosti na področju knjige pri izbiri in financiranju programov oziroma projektov s tega področja. S tem zakonom je treba po mnenju komisije dejansko in ne le deklarativno zagotoviti resnično neodvisnost od katere koli politike in se čim bolj približati finskemu modelu.

Komisija je v konkretni razpravi po členih menila, da so določbe glede nalog agencije, sveta agencije, izvedbe postopkov izbire programov oziroma projektov in njihovega financiranja, nejasne in odkazujejo ali na ustanovitveni akt agencije ali na smiselno uporabo določb drugih zakonov, vendar bi jih bilo nujno urediti v tem posebnem zakonu, da ne bi ostal zakon v navedenih določbah nedorečen oziroma v praksi težko izvedljiv.

Komisija je menila, da 6. člen predloga zakona ne določa niti števila niti sestave članov sveta agencije in bi predlagatelj moral, glede na raznolikost naštetih predlagateljev predstavnikov, jasno določiti njihovo zastopanost in s tem zagotoviti, da ne bodo v svetu agencije zastopani le določeni interesi, zato komisija v celoti podpira pripombe Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora k 6. členu. Komisija predlaga, da je treba navesti točno število članov sveta in naj bo število članov, ki v svetu zastopajo druge subjekte in ne ustanovitelja, večje, da bodo v svetu zastopani vsi ključni subjekti v verigi nastajanja knjige (avtorji, založniki, knjigarnarji, knjižničarji in potem seveda še predstavniki avtorjev s področja znanosti).

Komisija predlaga, da je treba določiti število članov sveta agencije in opredeliti kriterije za njihov izbor ter določiti razmerje med predstavniki ustanovitelja in predstavniki navedenih v drugem odstavku 6. člena, ki so predstavniki inštitucij kot tudi neodvisni ugledni posamezniki.

Komisija je nasprotovala, da se za izvedbo postopkov za izbor programov oz. projektov smiselno uporabi določbe zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo in zakona o knjižničarstvu, ker je menila, da je treba pravila postopka podrobneje določiti v tem posebnem zakonu ter podpira pripombo Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora k 10. členu.

Prav tako je imela pomisleke glede financiranja agencije, saj iz določbe 11. člena ni jasno, ali bodo dosedanja sredstva iz državnega proračuna, ki bodo s pogodbo prenešana iz pristojnih ministrstev na agencijo, namenjena le neposredni podpori knjige ali tudi za zaposlene na agenciji. V zakonu tudi ni nobenih garancij glede zagotovljene

minimalne višine financiranja knjige (npr. v obliki deleža od proračuna ali tako, da bi bilo določeno, da so to zbrana sredstva v višini od DDV na knjigo).

* * *

Za poročevalca je bil določen član komisije Anton Peršak.

Mnenje komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano **k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o Kmetijsko-gozdarski zbornici Slovenije - druga obravnava, EPA 1614**

Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 54. seji, dne 8. 10. 2007 obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o Kmetijsko-gozdarski zbornici, ki ga je Državnemu zboru predložila v zakonodajni postopek skupina poslancev (prvopodpisani Alojz Posedel).

V odsotnosti predlagateljev zakona je mnenje Vlade Republike Slovenije do predloga zakona predstavil predstavnik Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Predlog zakona zvišuje znesek katastrskega dohodka, ki je pogoj za obvezno članstvo fizične osebe v Kmetijsko-gozdarski zbornici Slovenije na 355 evrov (85.000 tolarjev). Sprememba 9. člena predloga zakona določa leto 2005 kot novo izhodiščno leto za ugotavljanje izpolnjevanja pogoja za obvezno članstvo fizičnih oseb v Kmetijsko-gozdarski zbornici Slovenije. Predlog zakona znižuje kriterij, po katerem svet KGZS sestavljajo po en član na vsakih začetih 1.500 članov (velja 3.000) prve volivne skupine iz vsake območne enote. Predlog zakona določa novo višino pavšalnega zneska. Število v besedilu 4. člena predloga zakona (3.400 evrov) se ne ujema s številom v obrazložitvi k temu členu (14 evrov).

Predlog zakona v končni določbi določa, da začne veljati 15. dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od dneva razpisa naslednjih volitev v svet zbornice, razen določb drugega odstavka 5. člena in 6. člena, ki se začneta uporabljati 15. dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Predlog zakona ne vključuje dopolnitve pravne podlage za izterjave zborničnega prispevka in ne dopolnjuje območja območnih enot Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije z novo nastalimi občinami. Vsled vsega navedenega Vlada Republike Slovenije predloga zakona ne podpira in meni, da ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Stališče do predloga zakona so predstavili tudi predstavniki Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije, ki so člane komisije obvestili, da sta predlog obravnavala oba najvišja organa KGZS (upravni odbor in svet), ki tega predloga ne podpirata, saj članstva v KGZS ne ureja na način, ki je primeren za razmere slovenskega kmetijstva. Po tem predlogu zbornica ne bi mogla več reprezentativno zastopati malih in velikih lastnikov ter usklajevati njihovih skupnih in posamičnih interesov v javnem interesu, kar je temeljna naloga zbornice.

Predstavnik Sindikata kmetov Slovenije pa je predlogu zakona nasprotoval z obrazložitvijo, da se v sindikatu zavzemajo za prostovoljno članstvo v KGZS, s čimer bi dosegli veliko boljše sodelovanje med vsemi nevladnimi organizacijami na področju kmetijstva.

V razpravi člani komisije predloga zakona **niso podprli**, saj je prevladalo mnenje, da je k spremembam potrebno pristopiti sistematično in previdno, saj bi previsok prag, postavljen za obvezno članstvo, prizadel številne manjše kmetije, ki bi ostale brez svojih zastopnikov; poleg tega pa se položaj v kmetijstvu izboljšuje, saj se z naraščanjem cene zemlje izboljšuje tudi gmotni položaj v kmetijskih gospodarstvih. Člani KGZS so institucijo sprejeli za svojo, saj znaša odstotek plačanega zborničnega prispevka 90 %, zato je sklepati, da večina vidi svoj interes biti član v KGZS.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k Poročilu o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti v Republiki Sloveniji leta 2006, EPA 1525

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 74. seji, dne 8. 10. 2007, obravnavala Poročilo o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti v Republiki Sloveniji leta 2006, ki ga je predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija se je seznanila s Poročilom o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti v Republiki Sloveniji leta 2006, ki ga je na podlagi 128. člena zakona o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti predložila Vlada Republike Slovenije.

Uvodoma je predstavnik Uprave Republike Slovenije za jedrsko varnost povedal, da je leto 2006 minilo brez izjemnih posebnosti, Nuklearna elektrarna Krško je obratovala normalno brez nepredvidenih prekinitev in ogrožanja okolja. V letu 2006 se je z remontom končal gorivni cikel, ki je prvič trajal 18 mesecev, pred nekaj dnevi pa se je končal naslednji gorivni cikel. V letu 2006 sta bila za zaznavanje radioaktivnega sevanja mimovozečih osebnih in tovornih vozil postavljena portalna monitorja v Luki Koper in na mejnem prehodu Obrežje. V lanskem letu je bil pripravljen program dolgoročnega zagotavljanja podpornih dejavnosti na področju jedrske in sevalne dejavnosti in na njegovi podlagi izpeljan razpis za ciljni raziskovalni program Konkurenčnost Slovenije 2006-2013, na katerem je bilo izbranih pet dvoletnih projektov. V zadnjih dveh letih so uspeli omiliti v prejšnjih letih izpostavljen problem izobraževanja mladih na tem področju. S predsedovanjem Svetu guvernerjev Mednarodne agencije za atomsko energijo od lanske jeseni do konca letošnjega septembra si je Slovenija izboljšala mednarodno razpoznavnost.

Na vprašanje člana komisije glede aktivnosti v zvezi z iskanjem lokacije odlagališča NSRAO je pojasnil, da so se po umiku lokacij Čagoš (Občina Sevnica) in Globoko (Občina Brežice) nadaljevala dela na lokaciji Vrbina (Krško), ko pa je Občina Brežice ponudila novo lokacijo, ki je malo bolj oddaljena od NEK kot lokacija Vrbina, so se začela opravljati pripravljala dela tudi na tej lokaciji. Pričakujejo, da bo do naslednje pomladi bolj jasno, kje smo.

Komisija je pozitivno ocenila napredek na področju izobraževanja in opazen trend večjega zanimanja mladih generacij za delo na področju jedrske in sevalne varnosti. To je verjetno tudi posledica porasta sredstev, namenjenih področju znanosti in izobraževanja.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj **k Poročilu o uresničevanju letnega načrta gradnje, modernizacije in vzdrževanja javne železniške infrastrukture za leto 2006**

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 74. seji, dne 8. 10. 2007, obravnavala Poročilo o uresničevanju letnega načrta gradnje, modernizacije in vzdrževanja javne železniške infrastrukture za leto 2006, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija se je seznanila s Poročilom o uresničevanju letnega načrta gradnje, modernizacije in vzdrževanja javne železniške infrastrukture za leto 2006.

Uvodoma je **predstavnica Direktorata za železnice in žičnice Ministrstva za promet** pojasnila, da je bilo za financiranje letnega načrta gradnje, modernizacije in vzdrževanja javne železniške infrastrukture predvidenih 23.8 milijard tolarjev, od tega 15.8 milijard tolarjev iz državnega proračuna, 0.3 milijarde tolarjev iz sredstev TEN-T, 2.3 milijardi tolarjev kreditov, ki so se prenesli iz leta 2004 in 2005, 2.8 milijarde tolarjev kredita iz naslova t.i. poroštvenega zakona (ZPJAZPO609) ter sredstva iz naslova trženja JŽI. V letu 2006 znaša realizacija letnega načrta 91% oziroma 21.7 milijard tolarjev. Letni plan se ni v celoti realiziral tudi zaradi številnih pritožb neizbranih ponudnikov, zaradi česar so se roki za začetek izvajanja del premaknili. Poudarila je, da bo v letošnjem letu realizacija letnega načrta verjetno še slabša zaradi dolgotrajnega usklajevanja glede zakona o poroštvi RS za obveznosti JŽI iz naslova kreditov, najetih za zagotavljanje lastne udeležbe RS v letu od 2006-2009 za projekte, ki se izvajajo v okviru programa investicij, sofinanciranih s sredstvi Evropske unije in za financiranje razvoja in vzdrževanja javne železniške infrastrukture zaradi zagotavljanja varnosti v železniškem prometu. Ker je slednjega Državni zbor sprejel šele konec leta 2006, je bil predložen letni načrt sprejet zelo pozno.

Resolucija o nacionalnem programu razvoja javne železniške infrastrukture, ki vsebuje dinamiko izvajanja del po projektih in oceno potrebnih finančnih sredstev, je že leto dni pripravljena, vendar je ne morejo predložiti v sprejem, ker sredstva niso zagotovljena. Ker država ni zmožna zagotoviti potrebnih sredstev za izvajanje omenjenega strateškega dokumenta, potekajo pogovori za pridobitev primerne strateškega partnerja po modelu javno - zasebnega partnerstva. Poudarila je, da ni smiselno sprejeti resolucije, za katero bi že vnaprej vedeli, da je zaradi pomanjkanja sredstev neuresničljiva. Glede zagotovitve zadostnih proračunskih sredstev v letu 2008 in 2009 je povedala, da sedanje ocene kažejo, da je za drugo leto predviden relativno zadovoljiv obseg sredstev, medtem ko za leto 2009 načrtovana sredstva resno ogrožajo odvijanje železniškega prometa. Zato pričakujejo več sredstev v letu 2009 in da bo do konca leta 2009 ali 2010 izkoriščen celoten znesek iz naslova t.i. poroštvenga zakona v višini 416 milijonov evrov.

Predstavnica Direkcije RS za vodenje investicij v javno železniško infrastrukturo je pojasnila, da je v revizijskih postopkih večina zahtevkov pritožnikov zavrženih in ne gre za napake pri naročniku, ampak so ponudniki del zelo dobro podkovani v tožbah in dejansko diktirajo tempo. To predstavlja veliko težavo, še večje težave pa pričakujejo, ker se je financiranje vzdrževanja in investicijskih dejavnosti preneslo iz Javne agencije RS za železniški promet, ki je imela svoj račun, na Direkcijo za vodenje investicij v javno železniško infrastrukturo kot organ v sestavi Ministrstva za promet. V kolikor se v državnem proračunu ne bo zagotovilo zadostnega obsega rezervacijskih sredstev za velike projekte, bo težko voditi investicije.

Glede poteka odkup zemljišč za potrebe modernizacije obstoječe proge Divača - Koper je komisija dobila pojasnilo, da se zaradi velikega števila lastnikov na območju predvidenega posega soočajo s problemom odkupa zemljišč v Divači in Kopru. Na začetku se niso odločili za pripravo državnega lokacijskega načrta, ker niso pričakovali takih težav. Za nastalo problematiko imajo na voljo tri možnosti. Ena je sprejem državnega lokacijskega načrta, kar pa pomeni najmanj triletno zakasnitev. Ker imajo težave z zemljišči na mestih, kjer rešujejo izvennivojska križanja, je ena od možnih rešitev odločitev za zavarovanje z zapornicami, pri čemer potrebujejo soglasje občine. Zadnja rešitev bi bila razlastitev lastnikov zemljišč. Vsaka od navedenih rešitev pomeni dodatno odlaganje realizacije projekta modernizacije obstoječe proge Divača - Koper.

Komisija je že ob obravnavi poročila o uresničevanju letnega načrta gradnje, modernizacije in vzdrževanja javne železniške infrastrukture za leto 2005 ugotovila, da je Vlada v svojem mnenju z dne 12. 1. 2006 do predloga zakona o ureditvi določenih vprašanj, povezanih z izgradnjo železniškega omrežja in objektov za gradnjo II. tira železniške proge na razdalji Koper - Divača, ki ga je predložila skupina poslancev s prvopodpisanim Janezom Prijateljem (EPA 615-IV), navedla, da je priprava Resolucije o nacionalnem programu razvoja javne železniške infrastrukture v zaključni fazi. Danes komisija ugotavlja, da resolucija še ni bila predložena v sprejem v Državni zbor, ker za njeno uresničevanje in s tem financiranje razvoja javne železniške infrastrukture niso zagotovljena finančna sredstva. Komisija opozarja, da se s problemom zagotavljanja zadostnega obsega finančnih sredstev na področju javne železniške infrastrukture

srečujemo že več let, to pa vpliva na neuresničevanje planiranih ciljev oziroma nižje realizacije. Za nadaljnji razvoj javne železniške infrastrukture kot enega od pomembnih prometnih sistemov je nujno čim prej zagotoviti ustrezne finančne vire in sprejeti Resolucijo o nacionalnem programu razvoja javne železniške infrastrukture, ki bo podrobneje določila vsebino in dinamiko izvajanja projektov ter po letih opredelila ocenjen obseg potrebnih finančnih sredstev.

Komisija ugotavlja, da je realizacija letnega načrta gradnje, modernizacije in vzdrževanja javne železniške infrastrukture za leto 2006 manjša od načrtovanja tudi zaradi zapletenih postopkov oddaje javnih naročil, ki omogočajo, da oddaja posameznih naročil poteka več let, čeprav iz številnih revizijskih postopkih izhaja, da so tožbe neizbranih ponudnikov neutemeljene. Postavlja se vprašanje ustreznosti veljavne zakonodaje, ki ima vpliv tudi na dinamiko izvajanja gradnje, modernizacije in vzdrževanja javne železniške infrastrukture.

Komisija tudi opozarja na predviden obseg sredstev v letu 2009, saj ocene kažejo, da načrtovana sredstva resno ogrožajo odvijanje železniškega prometa in ne bodo omogočala niti ustreznega rednega vzdrževanja, kaj šele načrtovanih investicij.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k predlogu Zakona o spremembi in dopolnitvi stanovanjskega zakona - skrajšani postopek, EPA 1609

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 74. seji, dne 8. oktobra 2007, obravnavala predlog zakona o spremembi in dopolnitvi stanovanjskega zakona, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo predložila skupina poslancev s prvopodpisanim Miranom Potrčem in ga **ni podprla**.

Komisija se je seznanila z mnenji Zakonodajno - pravne službe Državnega zbora in Vlade Republike Slovenije.

Uvodoma je **predlagatelj** poudaril, da je predlog pripravljen na podlagi strokovne analize iniciativnega odbora hišnikov in Inštituta za nepremičninsko pravo v Mariboru. Po mnenju predlagatelja so bili imetniki hišniških stanovanj (prejšnji imetniki stanovanjske pravice ali prejšnji imetniki pravice začasne uporabe stanovanja na hišniškem stanovanju) v stanovanjskem zakonu iz leta 1991 in 2003 spregledani. Predlog zajema rešitve za imetnike hišniških stanovanj, ki so pred uveljavitvijo stanovanjskega zakona leta 1991 ali po njej, bivali v teh stanovanjih in opravljali hišniška dela ali hišniških del niso več opravljali iz razlogov, ki niso bili na njihovi strani ali so se upokojili in jim ni bilo zagotovljeno drugo primerno neprofitno stanovanje. Predlagatelj meni, da je v naštetih primerih potreben poseben popravek stanovanjskega zakona in

predlaga rešitev, ki je primerljiva s pravicami danim najemnikom denacionaliziranih stanovanj.

Ob sprejemanju stanovanjskega zakona leta 1991 se je izhajalo iz stališča, da so hišniška stanovanja službena in da imajo najemniki le pravico do začasne uporabe hišniških stanovanj, ki so jo pridobili leta 1982, in ne stanovanjske pravice. Pri kategoriji hišnikov gre za specifičen primer, ki zahteva posebno ureditev. Predlagatelj utemeljuje predlog za spremembo stanovanjskega zakona s tem, da je pravica bivših hišnikov do začasne uporabe stanovanja temeljila na vsebinsko podobni podlagi v primerjavi s stanovanjsko pravico, česar zakonodajalec ni nikoli prepoznal. Preko instituta poslanskih vprašanj so že večkrat zaprosili Ministrstvo za okolje in prostor za ureditev te problematike, ki pa v odgovorih ni nikoli ponudilo konkretnih rešitev.

Predstavnica Ministrstva za okolje in prostor je pojasnila, da Vlada nasprotuje predlogu zakona, ker na hišniških stanovanjih nikoli ni bila podeljena stanovanjska pravica, vendar le pravica do začasne uporabe stanovanja. Gre za službena stanovanja, ki so bila po sprejetju stanovanjskega zakona v letu 1991 iz privatizacije izvzeta (šlo je za okrog 10.500 službenih stanovanj). Zakon o stanovanjskih razmerjih, ki je veljal do uveljavitve stanovanjskega zakona v letu 1991, je v 40. členu ločil stanovanjsko pravico in pravico do začasne uporabe stanovanja, ki je bila dodeljena za določen čas, in sicer za čas opravljanja hišniških opravil.

Z letom 1991 so postala hišniška stanovanja skupna last vseh etažnih lastnikov, kot posledica dejstva, do so pred tem hišni sveti dodeljevali hišniška stanovanja. Iluzorno je pričakovati, da bi breme nadomestne privatizacije nosili etažni lastniki, ampak bi to breme padlo na državo (in ne občine kot izhaja iz odločb ustavnega sodišča).

Vlada že pripravlja in bo še v tem letu vložila v obravnavo, v skladu z vladnim programom, predlog za dopolnitev stanovanjskega zakona, ki bo zajemal tudi ureditev statusa stanovalcev v hišniških stanovanjih, vseljenih pred letom 1991. Po tej ureditvi naj bi se zagotovila možnost trdnejšega najema in pravice do subvencioniranje najemnine, predvsem zaradi preprečevanja socialnih stisk.

Komisija se strinja, da je treba problematiko hišniških stanovanj kar najhitreje razrešiti, vprašanje pa je, kateri način je najprimernejši. Privatizacija stanovanj v letu 1991 je slonela na konceptu stanovanjske pravice, ki je bila trajna in dedna, kar pa imetniška pravica na hišniških stanovanjih ni bila, saj je bila vezana na opravljanje hišniških del in so bila ta stanovanja dejansko službena stanovanja. Nadomestna privatizacija izpostavljenih hišniških stanovanj bi lahko povzročila zahteve po privatizaciji ostalih, pred letom 1991 opredeljenih službenih stanovanj, čeprav se komisija strinja, da so hišniška stanovanja specifična in jih ne gre v vseh pogledih enačiti z ostalimi službenimi stanovanji. Komisija ugotavlja, da bi morebitna uveljavitev nadomestne privatizacije, ob predpostavki, da je v Sloveniji okoli 300 hišniških stanovanj, zahtevala 3 milijarde slovenskih tolarjev.

Komisija ugotavlja, da obravnavani predlog zakona med drugim predvideva možnost odkupa teh stanovanj. Vprašanje je, ali je nujno zagotoviti odkup ali zadostuje zagotovitev pravice do trdnjšeega najema in pravice do subvencioniranja najemnine, saj bi tak odkup lahko imel velike finančne posledice za državni proračun. Praksa kaže, da so stanovalci v hišniških stanovanjih socialno ogroženi ljudje, zato ni jasno, ali bi lahko ta stanovanja sploh odkupili.

Zastavlja se tudi vprašanje, ali ta stanovanja sploh še imajo svojo prvotno funkcijo hišniških stanovanj. V kolikor obstaja potreba po hišnikih, najemnikom v hišniških stanovanjih ne moremo omogočiti odkupa. Če pa v večstanovanjskih stavbah ni potrebe po hišniku, kar se danes dogaja, saj hišniška dela opravljajo zunanje službe, bi bilo treba preučiti predlog o prekvalificiranju hišniškega stanovanja. Ob tem komisija poudarja, da ni jasno, ali bi dana možnost odkupa teh stanovanj lahko predstavljala poseg v pridobljeno lastninsko pravico sedanjih etažnih solastnikov hišniških stanovanj. To vprašanje je treba razrešiti, kajti v preteklosti se je dogajalo, da smo s popravo krivic nekaterim državljanom istočasno naredili krivice drugi kategoriji državljanov.

Komisija meni, da je treba to problematiko urediti in stanovalcem hišniških stanovanj, ki so bili vseljeni v ta stanovanja že pred letom 1991, zagotoviti trdnjši najem oziroma pravico do subvencionirane najemnine. Komisija pričakuje, da bo Vlada v najkrajšem možnem času predložila v Državni zbor napovedane spremembe stanovanjskega zakona. Glede na to, da obstajajo zgolj ocene o številu hišniških stanovanj, bi moralo Ministrstvo za okolje in prostor pripraviti natančno analizo, iz katere bo jasno razvidno, za kakšne primere hišniških stanovanj gre.

Čeprav so se nekateri člani komisije strinjali z argumenti predlagatelja in podprli predlog zakona, večina članov komisije iz zgoraj navedenih razlogov ni podprla predloga zakona o spremembi in dopolnitvi stanovanjskega zakona.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Mnenje komisije za politični sistem **k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zaščiti prič**, EPA 1634

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 77. seji, dne 11. 10. 2007, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zaščiti prič (ZZPrič-B), ki ga je v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Generalni direktor direktorata za zakonodajo s področja pravosodja g. Leon Petrevčič je pojasnil, da veljavna ureditev mednarodne izmenjave zaščitene osebe predvideva, da bo Republika Slovenija z državami, s katerimi naj bi izmenjavala potekala, predhodno sklenila bilateralne sporazume, v katerih bi na splošni, načelni ravni opredelila možnost izmenjave zaščitene osebe, v zvezi s katero bi se potem v konkretnih primerih dogovarjali pristojni organi po Zakonu o zaščiti prič. 27. člen Zakona o zaščiti prič je treba dopolniti tako, da se bo premestitev zaščitene osebe izven ozemlja Republike Slovenije ali na ozemlje Republike Slovenije opravila na podlagi pisnega dogovora Enote za zaščito ogroženih oseb in organa druge države, ki je pristojen za izvajanje programa zaščite.

Člani komisije so vzpostavitev učinkovitejše in ustrežnejše pravne podlage za mednarodno izmenjavo zaščitene osebe, ki se bo dosegla z opuščanjem meddržavnega bilateralnega sporazuma ocenili kot dober predlog, zato je komisija predlog zakona **soglasno podprla**.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Adolf Zupan.

Prvi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

DODATNI ODGOVOR MINISTRSTVA ZA FINANCE

v zvezi s sklenitvijo sporazuma o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka in premoženja z Avstralijo

Dodatno k odgovoru na vprašanje državnega svetnika Vincenca Otoničarja v zvezi s sklenitvijo sporazuma o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka in premoženja z Avstralijo, ki smo ga poslali dne 12. 7. 2007 (dopis številka 002-41/2007/2) pojasnjujejo, da smo preko Ministrstva RS za zunanje zadeve prejeli noto veleposlaništva Avstralije na Dunaju, s katero nas obveščajo, da v skladu s programom, ki ga je avstralska vlada sprejela leta 2003, Slovenija ni na seznamu držav, s katerimi se bo Avstralija v bližnji prihodnosti pogajala za sklenitev tovrstnih sporazumov.

Vprašanje državnega svetnika Vincenca Otoničarja je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 19/07.

Sklep državnega sveta ob obrnavi vprašanj vprašanj državnega svetnika Marka Juvančiča v zvezi s programom reform za izvajanje Lizbonske strategije v Sloveniji

Državni svet Republike Slovenije je na 58. seji, dne 17. 10. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Marka Juvančiča** v zvezi s programom reform za izvajanje Lizbonske strategije v Sloveniji in na podlagi prvega odstavka 56. Člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Marka Juvančiča in predlaga Službi Vlade Republike Slovenije za razvoj, da vprašanji preuči in nanju odgovori.

Vprašanji državnega svetnika Marka Juvančiča se glasita:

Kako je Služba Vlade RS za razvoj vključila subnacionalne nivoje oblasti v program reform za izvajanje Lizbonske strategije v Sloveniji in kateri so predvideni ukrepi v prihodnje, da bodo v Sloveniji doseženi optimalni cilji Lizbonske strategije glede aktivnega sodelovanja vseh nivojev oblasti v državi?

Ali namerava Služba Vlade RS za razvoj v prihodnje poročilo vključiti tudi aktivnosti Slovenije v okviru iniciative Odbora regij - Platforme za spremljanje Lizbonske strategije?

Obrazložitev:

Vprašanje je posredovano, ker kljub številnim pobudam s strani Državnega sveta, Služba Vlade za razvoj ni uspela zagotoviti ustrezne predstavitve navedene tematike na plenarnem zasedanju Državnega sveta in s tem ponuditi možnosti neposredne razprave, upošteva pri tem dejstvo, da so lokalni interesi v Državnem svetu najštevilčnejše zastopani, kar bi prispevalo k aktivnemu sodelovanju pri nadaljnjem procesu reform za izvajanje Lizbonske strategije v Sloveniji.

V okviru sprejetega poročila o uresničevanju programa reform za izvajanje Lizbonske strategije v Sloveniji tudi ni zaznati posebnega poglavja o vključenosti slovenskih lokalnih oblasti v navedeni program, četudi so posamezni ukrepi bili realizirani neposredno na lokalnem nivoju.

V tem kontekstu je potrebno omeniti tudi iniciativo Odbora regij - Platforma za spremljanje Lizbonske strategije, v okviru katere se izvaja študija vključenosti regionalnih in lokalnih oblasti v nacionalne programe reform za doseganje ciljev Lizbonske strategije v vsaki državi članici EU. Zaključke te študije bo predvidoma na spomladanskem vrhu v obdobju slovenskega predsedovanja potrdil tudi Evropski svet.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Službi Vlade Republike Slovenije za razvoj, da vprašanji preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanju v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi **vprašanja** Komisije Državnega sveta za gospodarstvo **glede preprečevanja zlorabe prevladujočega položaja nekaterih trgovskih podjetij na trgu**

Državni svet Republike Slovenije je na 58. seji dne 17. 10. 2007 v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval **vprašanje Komisije Državnega sveta za gospodarstvo** glede preprečevanja zlorabe prevladujočega položaja nekaterih trgovskih podjetij na trgu in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje Komisije Državnega sveta za gospodarstvo in predlaga Ministrstvu za gospodarstvo in Uradu Republike Slovenije za varstvo konkurence, da vprašanje preučita in nanj odgovorita.

Vprašanje se glasi:

Kako bosta Ministrstvo za gospodarstvo in Urad RS za varstvo konkurence ukrepala in preprečila zlorabe prevladujočega položaja nekaterih trgovskih podjetij na trgu, ko s skupnimi dogovori določajo cene prodajnih artiklov?

Obrazložitev:

Ne glede na to, da je kartelno dogovarjanje po slovenski zakonodaji prepovedano, se različna podjetja, ki naj bi med seboj na trgu konkurirala, na skrivaj skupaj dogovarjajo in določajo cene svojih produktov oziroma storitev in tako le navidezno konkurirajo med sabo. Poleg cikličnih in strukturnih vzrokov za inflacijo, na njeno visoko rast v zadnjem času močno vplivajo tudi povečane cene hrane. Zastavlja se vprašanje upravičenosti podražitev in s tem v zvezi zagotavljanje konkurence, ki bi preprečevala neupravičene podražitve.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za gospodarstvo in Uradu Republike Slovenije za varstvo konkurence, da vprašanje preučita in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovorita.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanj državnega svetnika Ladislava Kaluže glede obsega zadolžitev Občine Štore

Državni svet Republike Slovenije je na 58. seji, dne 17. 10. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanja **državnega svetnika Ladislava Kaluže** glede obsega zadolžitev Občine Štore in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Ladislava Kaluže in predlaga Ministrstvu za finance in Službi Vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko, da vprašanja preučita in nanje odgovorita.

Vprašanja državnega svetnika Ladislava Kaluže se glasijo:

1. Ali je Ministrstvo za finance Republike Slovenije Občini Štore v preteklih letih izdajalo soglasje k pogodbam o zadolževanju oz. soglasje za dajanje poroštav zasebnim podjetjem?
2. Ali je bilo Ministrstvo za finance seznanjeno z obsegom zadolžitvev Občine Štore in z obsegom poroštav, ki jih je dala Občina Štore oziroma njen bivši župan in kdaj je bilo o tem seznanjeno?
3. Kako bo ukrepalo in kakšne aktivnosti in ukrepe bo sprejelo Ministrstvo za finance, da občina zaradi izvršb na dana poroštva ne bo prikrajšana, pri financiranju z ustavo in zakoni določenih nalog.
4. Ali ima Ministrstvo za finance pregled nad zadolženostjo posameznih občin in morebitnimi izdanimi poroštvi v posameznih občin in ali obstaja možnost, da se primer, ki se je zgodil Občini Štore, lahko ponovi v kateri drugi občini?
5. Kako državni organi v praksi izvajajo določbe zakona o lokalni samoupravi glede nadzora zakonitosti dela organov občin in katere ukrepe bodo sprejeli v konkretnem primeru?

Obrazložitev:

Sodišče je občini Štore 4. oktobra 2007 z izvršbo zaseglo 171.000 EUR, zaradi neodplačanih obveznosti zasebnega podjetja, kateremu je Občina Štore oziroma bivši župan podpisal poroštva s petimi bankami. Po uradnih informacijah iz seje občinskega sveta z omenjenimi poroštvi občinski svet ni bil seznanjen, prav tako na občini o tem ni razpoložljive dokumentacije, poroštva tudi niso predmet primopredajnega zapisnika med prejšnjim in novim županom.

Nadaljnje izvršbe poroštav bodo ogrozile razvoj občine Štore, lahko pa tudi pomeni, da občina ne bo uspela izvajati nalog določene z ustavo in z posameznimi zakoni, na osnovi katerih se izračunava primeren obseg sredstev za financiranje lokalnih zadev javnega pomena. Prizadeti so lahko občani – davkoplačevalci, ki tako kot člani občinskega sveta za sporna poroštva niso vedeli. V tem primeru gre za vrsto kršitev zakona o lokalni samoupravi, zakona o financiranju občin, še nekateri drugih zakonov, obstaja pa tudi sum koruptivnega dejanja.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za finance in Službi Vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko, da vprašanja preučita in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanje v roku 30 dni odgovorita.

Sklep državnega sveta ob obravnavi **pobude** Komisije za gospodarstvo **za opustitev prodaj večinskega deleža v družbah v državni lasti**

Državni svet Republike Slovenije ja na 58. seji dne 17. 10. 2007 v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval pobudo **Komisije za gospodarstvo** za opustitev prodaj večinskega deleža v družbah v državni lasti in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira pobudo komisije in poziva Vlado Republike Slovenije, da ponovno razmisli o prodajah večinskega deleža v družbah v državni lasti in da pretehta možnost njegovega prenosa v last Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Obrazložitev:

Državni svet poudarja, da pobuda ne pomeni načelnega nasprotovanje umiku države, privatizaciji, tujemu lastništvu in odpiranju slovenske družbe nasploh. Gre le za opozorilo, da je ob privatizacijah in prodajah državnega premoženja prav razmisliti o njihovih dolgoročnih gospodarskih, socialnih in političnih posledicah. Gotovo se prodajam podjetij tujim multinacionalkam ni mogoče povsem izogniti ali jih preprečevati z zakonodajo, saj bi bilo to v nasprotju s štirimi pravicami, na katerih vsaj deklaratorno temelji EU: svoboden pretok produktov, dela, kapitala in storitev. Nedvomno je tudi, da so bile nekatere prodaje neizogibne in tudi koristne, saj mnoga podjetja brez tujega lastnika (Revoz) ne bi preživela. Kar nekaj primerov pa kaže, da so bile prodaje nepotrebne (SIJ, Splošna plovba) ali pa, da so uspešno domače podjetje (LEK) spremenile v sicer enako uspešno tujo podružnico, katere dobički pa se odlivajo v tujino. Posebno nesmiselna je nepremišljena prodaja bank in zavarovalnic, Telekomu ali infrastrukturnih podjetij (Luka Koper, SZ, letališče Jožeta Pučnika). Izkušnje drugih tranzicijskih držav kažejo, da takšne prodaje prej zavirajo kot prinašajo tehnološki razvoj in da je njihova edina posledica odliv dobičkov in povečevanje razlike med bruto domačim (ustvarjenim na ozemlju države) in bruto nacionalnim produktom (ki ga dobijo državljani). To spremlja zmanjšanje socialne kohezije in nenazadnje politične samostojnosti. Prav nobenega razloga ni, da bi Slovenija sledila drugim tranzicijskim državam, ki svojih bank in zavarovalnic sploh več nimajo, Slovenija pa ima že zdaj v primerjavi z državami EU-15, tudi Portugalsko, Španijo in Grčijo, v bankah nadpovprečen delež tujega kapitala.

Prenos same Kapitalske družbe in preostalega proizvodnega premoženja v neposredni ali posredni lasti države v neposredno last Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje je verjetno najenostavnejša možnost za umik države in dnevne politike iz gospodarstva, ki je skladen tudi s pravili EU. S tem bi tudi vsaj deloma popravili s formalno privatizacijo izvedeno dejansko nacionalizacijo premoženja, ki ga je ustvarila generacija zdajšnjih upokojujencev, dobički od uspešnih podjetij v lasti ZPIZ-a pa bi

pomagali reševati probleme pokojninske blagajne. Z omejitvami pri razpolaganju s tem premoženjem je mogoče zagotoviti njegovo ohranjanje in povečevanje. Ljudska modrost pravi: »Slab gospodar prodaja, dober kupuje«. Dober gospodar potroši manj, kot ustvari in s tem veča svoje premoženje. Če kaj proda, s kupnino kupi drugo premoženje, ki se mu bo hitreje povečevalo. Kupnine od prodaj državnega premoženja pa se praviloma ne uporabijo za vlaganja v novo proizvodno premoženje, ampak se izgubljajo v potrošnji, ali uporabijo za odplačilo dolgov. Celotno sledenje ni zmeraj koristno, saj je donosnost premoženja v tuji lasti, ugotovljena z odlivi dobičkov kar nekajkrat višja od obrestnih mer pri odplačevanju dolgov.

Slovenija je, za razliko od ostalih tranzicijskih držav, doslej ohranila velik del proizvodnega premoženja v domači lasti. To, kljub drugačnim pogledom predvsem tujih investorjev, kar je razumljivo, in dela domačih ekonomistov, ni oviralo njenega dosedanjega gospodarskega in tehnološkega razvoja. Prav narobe. Zagotavljalo je solidno neprekinjeno gospodarsko rast brez finančnih kriz, velikih notranjih in zunanjih neravnotežij in vzdrževanje socialne kohezije, ki Slovenijo zaenkrat še uvršča med socialno uspešnejše evropske države. Ohranjanje domačega lastništva je preprečevalo naraščanje tekočega primanjkljaja in zadolženosti, ki ga v drugih tranzicijskih državah vse bolj oblikuje odliv dobičkov podjetij v tuji lasti, česar z negotovim prilivom tujega kapitala ni več mogoče nadomestiti. Odliv prek računa dohodkov v nekaterih tranzicijskih državah že presega 6 odstotkov bruto domačega produkta, kar dolgoročno samodejno ustvarja še večje primanjkljaje in zadolženost, saj brez računanja na bodoče dobičke tujih investicij sploh ne bi bilo.

Slovenci smo malone pol stoletja živeli v socialističnem samoupravnem sistemu, v katerem smo, ne glede na njegovo neučinkovitost, na novo ustvarjeno vrednost akumulirali v družbeno premoženje. Formalno smo bili njegovi lastniki, družbeno premoženje, ki je bilo last državljanov, pa je prehajalo tudi iz roda v rod. Večina proizvodnih in storitvenih podjetij, ki so takrat nastala, je bila tudi hrbtenica razvoja in infrastrukture pa tudi družbenega, kulturnega in športnega življenja v svojem kraju. Prenos polstoletnega dela v državno lastnino je bil sprejet brez njihovega soglasja, zato se mnogi državljani počutijo ogoljufane za svoje delo in delo svojih družin. V anketi, ki jo je *Delo Stik* opravilo septembra 2002, je na vprašanje »Ali menite, da bi bilo za podjetje, v katerem ste (bili) zaposleni, dobro, če bi lastnik postal tujec?« 60 % vprašanih odgovorilo »ne bi bilo dobro« in samo 19 % da »bi bilo dobro«. Ljudje tudi prav dobro vedo, kaj je smiselno prodati in kaj ne – prodajo IMV Renaultu je odobraval večina vprašanih (55 %), Save Goodyearu precej manj (40 %), za prodajo Leka Novartis je bilo samo 20 %, Pivovarne Union Interbrewu le 18 % in Ljubljanske banke KBC samo 16 % vprašanih.

Za prodajo našega (»državnega«) premoženja so se izrekale vse slovenske vlade. Na drugi strani se je npr. avstrijska vlada zavedala pomembnosti lastništva v nekdanjih socialističnih državah in je skupaj z bankami svojim podjetjem kreditirala nakupe premoženja in investicije v trgovsko in bančno mrežo na teh področjih – danes se jim (državi, bankam in podjetjem) to bogato obrestuje, saj je donosnost njihovih družb v novih članicah EU še enkrat višja od donosnosti istih družb doma. Pomena domačih elit

in njihovega izobraževanja se zavedajo vse države – naj spomnimo samo na Francijo, ki zavestno izobražuje bodoče voditelje v gospodarstvu. Ker industrija izgublja delovna mesta, so posebej pomembna (vodilna) delovna mesta v storitvenih dejavnostih (bankah, zavarovalnicah, finančnih družbah, turizmu itd.) in v razvijajočih se dejavnostih (informacijsko-komunikacijskih-, bio-, eko-, nano-tehnologijah). Brez lastnih centrov znanja in odločanja postane država neodporna, izguba ekonomske samostojnosti pripelje tudi v izgubo politične samostojnosti.

Vse države tako ali drugače in kljub nenehnemu priseganju na tržne zakonitosti in odprtost ščitijo premoženje. Spomnimo se sporov nemške in francoske vlade zaradi nacionalnih šampionov, viharja ob angleški ponudbi za nakup Mannesmanna, reakciji ZDA ob nameravanem kitajskem nakupu ene od njenih rafinerij in pristanišča, reakciji italijanske vlade, ki je omejila lastništvo francoskega Electricité de France. Grenka je bila tudi naša šola z upravljanjem sedmega pomola v tržaškem pristanišču in s slovensko banko v Trstu na eni strani ter prodajo Banke Koper na drugi.

Čeprav imamo s kapitalom iz malih držav boljše izkušnje kot iz velikih, Nizozemci, res v skladu z direktivami EU, za velika denarna nadomestila opuščajo proizvodnjo v eni najmodernejših evropskih tovarn sladkorja v Ormožu. Švicarji so Leku odtegnili upravljanje s podjetji v tujini, upočasnili so raziskave in razvoj v njem v primerjavi s Krko, ki je ostala samostojna in ki raste oz. zaposluje bistveno hitreje. V našo državo so brez odpora prišli Bank Austria, Baumax, Hofer, Leclerc, Liedl, OMV – v trgovinah prodajajo predvsem blago iz svojih držav; slovenska podjetja v Avstrijo pa mnogokrat ne morejo, saj Avstrija ščiti svojo industrijo, trgovino in trg dela. Ščitenje lastnih koristi je povsem naravno, tako kot jih ščitijo druge države, jih mora ščititi Slovenija. Direktor Kolektorja je pred leti izjavil: »Ko si 25 let v tuji lasti, veš, kaj to pomeni.«

Čas je pokazal, da se najhitreje razvijajo podjetja, ki so v slovenski lasti: Gorenje, Helios, Kolektor, Hidria, Krka, Petrol, Mercator ali Sava so dobri primeri. Tuje lastništvo še ne zagotavlja učinkovitosti na ravni podjetja. Elan je umiral, dokler ni ponovno prešel v slovenske roke, podobno je bilo z Nierosom ali Iskro kondenzatorji. Messer je zaprl kisikarno v Sloveniji in zgradil novo na Hrvaškem, kjer je bila električna energija (iz JEK Krško) cenejša. Henkel ni podprl proizvodnje dekorativne kozmetike v Mariboru, čeprav je sam nima in čeprav je bila kvaliteta izdelkov nekdanjega Zlatoroga na evropski ravni – stroški uvajanja novih izdelkov na evropski trg naj bi bili previsoki. Celoten razvoj, financiranje in marketing so šli v tujino, pri nas je ostala samo proizvodnja in distribucija, s katero pa prodor med najrazvitejše države EU ni mogoč.

Tudi izkušnje z domačimi lastniki niso vedno pozitivne. Dostikrat so za cilj imeli le hitro preprodajo podjetja z velikim dobičkom namesto njegovega uspešnega dolgoročnega upravljanja. Tudi s pomočjo državnih skladov so bili pri tem uspešni, če je merilo uspešnosti le povečanje velikosti njihovega premoženja.

Država ni nujno slab lastnik; francoski, državni Renault je primer za dobro gospodarjenje. Kako bi naj državi sicer zaupali vodenje javnih sredstev, kar je skoraj polovico bruto domačega proizvoda? Floskulo o samoumevni slabosti državnega

lastništva razširjajo tuji prevzemniki ob pomoči svojih vlad ter domači preprodajalci. Tudi država lahko uspešno gospodari, potrebno se je le profesionalno lotiti vloge lastnika in kadrovati v podjetjih najboljše in ne »svojih«, kot se je dogajalo, oziroma se še dogaja. Rezultati državnih podjetij v letu 2006 so bili odlični: Petrol je povečal svoj dobiček za 42 %, Nova LB za 66 %, Telekom celo za 90 %; cena delnic Luke Koper je v tem času narasla od 23 EUR na 80 EUR. Prodaja državnega premoženja in nalaganje v razpršene globalne investicijske sklade (*Koalicijska pogodba za mandat 2004–2008*, str. 7) implicira zapiranje domačih delovnih mest (med njimi so zlasti upravljavska, raziskovalno-razvojna, tržniška, finančna, storitvena, visoko kvalificirana) in izvoz delovnih mest v tujino; donosi od takšnih skladov so povsem negotovi, na kar opozarjajo ponavljajoče se finančne krize v svetovnem gospodarstvu.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije, da pobudo preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanjo v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi **vprašanj** državnega svetnika Gregorja Vovka Petrovskega **glede pomena in morebitne spremembe strategije ekološkega kmetijstva**

Državni svet Republike Slovenije je na 58. seji, dne 17. 10. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje državnega svetnika Gregorja Vovka Petrovskega glede pomena in morebitne spremembe strategije ekološkega kmetijstva in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Gregorja Vovka Petrovskega in predlaga Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Gregorja Vovka Petrovskega **se glasi:**

Ali se država zaveda trenutnega in bodočega pomena ekološkega kmetijstva v Sloveniji in ali se je odločila spremeniti strategijo podpore Eko kmetijstva in ga s tem uničiti, v nadaljnje pa podpirati le integrirano kmetijstvo ?

Obrazložitev:

Subvencije za ekološko kmetijstvo iz programa KOP (kmetijska okoljska plačila)

Država se je pred nekaj leti opredelila, da bo podpirala ekološko kmetijstvo in naj bi do leta 2015 delež ekološkega kmetijstva v Sloveniji dosegel 15%. Temu primerno je na podlagi normativov EU določila subvencije za ekološko pridelavo, ki so bile precej višje

(do 80 %) kot za integrirano pridelavo. To je normalno, saj je količina pridelka na površino pri ekološki pridelavi (prepovedana uporaba umetnih gnojil, sintetičnih zaščitnih sredstev...) precej nižja kot pri integrirani pridelavi (le delno omejena uporaba kemičnih sredstev).

Žal je to od letošnje pomladi že preteklost saj je z letošnjim letom vlada začela drastično zmanjševati podpore predvsem za ekološko kmetijstvo (UL RS št. 19/2007 –Uredba o plačilih za ukrepe osi 2).

Navajam primer pri vinogradništvu v EUR na hektar osnovnega plačila:

	2005 in 2006	2007	Razlika v €	Razlika v %
INTEGRIRANO	439,00	381,71	57,29	- 13 %
EKOLOŠKO	800,00	578,92	221,08	-28 %

Po neuradnih podatkih pa naj bi se podpore za EKO kmetijstvo še dodatno zmanjšale, v kolikor bi skupna vsota zaprosenih subvencij presegla vsoto rezerviranega denarja za eko kmetijstvo, tako da bi se integrirano in eko še bolj izenačilo.

Vprašanje je, če strokovne službe sploh vedo, koliko več stroškov je pri EKO kmetijstvu predvsem pa so pridelki veliko manjši, prodajna cena eko pridelkov pa ni bistveno večja od ne samo integriranih ampak celo od konvencionalnih pridelkov, glede davkov pa so tako ali tako izenačeni.

Pri vprašanju, ki sem ga zastavil, torej: ali se država sploh zaveda trenutnega in bodočega pomena ekološkega kmetijstva v Sloveniji in ali se je odločila spremeniti strategijo podpore EKO kmetijstvu in ga s tem uničiti, v nadaljnje pa podpirati le integrirano kmetijstvo, bi še posebej kot enega izmed mnogih problemov omenil prej naveden večkratnik katastrskega dohodka.

V Sloveniji se v medijih pojavlja vedno več informacij, ki enostavno mešajo med seboj integrirano in ekološko pridelavo, kar je nedopustno in škodljivo. Ta dva načina kmetijstva se med seboj popolnoma razlikujeta. Pričakujemo od pristojnih državnih institucij, da v bodoče s primerno medijsko kampanjo (kot npr. v Avstriji) razložijo in poudarijo pomen ekološkega kmetijstva, ki se ga danes očitno premalo zavedamo.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi **vprašanj** državnega svetnika Gregorja Vovka Petrovskega **glede ureditve statusa kmetije z vidika pravnoorganizacijske oblike ob upoštevanju razlike med konvencionalnim, integriranim in ekološkim kmetijstvom**

Državni svet Republike Slovenije je na 58. seji, dne 17. 10. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanji državnega svetnika Gregorja Vovka Petrovskega glede ureditve statusa kmetije z vidika pravnoorganizacijske oblike ob upoštevanju razlike med konvencionalnim, integriranim in ekološkim kmetijstvom in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanji državnega svetnika Gregorja Vovka Petrovskega in predlaga Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter Ministrstvu za finance, da vprašanji preučita in nanju odgovorita.

Vprašanji državnega svetnika Gregorja Vovka Petrovskega **se glasita:**

Kdaj nameravate urediti status kmetije z vidika pravnoorganizacijske oblike? Ko boste to urejevali, me zanima, ali boste upoštevali načelo enostavnosti (kot npr. pri sosedih) in ali boste upoštevali razlike med konvencionalnim, integriranim in ekološkim kmetijstvom?

Obrazložitev:

Status kmetije

V Zakonih o dohodnini iz leta 2004 (Ur. l. RS, št. 57/2004) ter 2005 in 2006 (Ur. l. RS 17/2005, Ur. l. RS, št. 21/2006) je bilo v 149. členu določeno, da se bo do leta 2007 uredil status kmetije z vidika pravnoorganizacijske oblike.

Pričakovali smo, da bo to urejeno na enostaven način, tako kot je to v sosednjih državah EU. Žal se to ni zgodilo in nov Zakon o dohodnini (ZDoh-2) (Ur. l. RS, št. 117/2006) o tem popolnoma molči in opredeljuje dohodek kmetije tako rekoč kot dohodek fizične osebe. Kmetija pa ni fizična oseba. Zakon pa vsebuje še dodatno nepravilnost; Drugi odstavek 71. člena ZDoh-2 določa, da se katastrski dohodek vinograda, katerega pridelek se porabi za pridelavo vina, poveča za dvakrat. Zakon tukaj sploh ne upošteva in s tem popolnoma izenači konvencionalen, integrirani in ekološki način pridelave grozdja. Kar pa ni pravilno, saj so pridelki grozdja v ekološki pridelavi veliko nižji, najmanj za polovico in več, stroški pridelave pa precej višji. Predlagamo spremembo tega člena zakona z upoštevanjem specifik ekološke pridelave in s tem odpravo večkratnika katastrskega dohodka pri ekološkem kmetijstvu.

Določitev statusa kmetije bi uredili v Zakonu o kmetijstvu in v zadnjih dveh letih je bilo nekaj predlogov na to temo.

Ti predlogi pa so se od bistvene rešitve problema oddaljili in kot je to v slovenski navadi, stvar samo zakomplicirali.

Status kmetije bi moral biti definiran enostavno, kot oblika zaposlitve oz. predvsem na podlagi zaposlitve na kmetiji, kjer pravni subjekt (kmet) pridobiva dohodek v več kot polovičnem delovnem času in da mu prihodek iz te kmetije pomeni glavni vir dohodka in je iz tega naslova tudi zavarovan.

Pri taki definiciji statusa kmetije ni potrebna nikakršna nadaljnja regulativa v smislu minimalnih površin oz. na primer števila živali. Kar pomeni, da mora vsak sam poskrbeti za svojo pozitivno bilanco. Važno je, da se oseba profesionalno ukvarja s kmetijstvom in s tem pridobi status kmetijskega gospodarstva, davčno številko kmetijskega gospodarstva itd. itd., ostali, ki se neprofesionalno ukvarjajo s kmetijstvom, bi bili obravnavani kot fizične osebe oz. bi jim bilo kmetijstvo kot dodatna dejavnost pri nekem drugem poklicu oz. delu, ki ga imajo.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in Ministrstvu za finance³, da vprašanji preučita in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanju v roku 30 dni odgovorita.

Sklep državnega sveta ob obravnavi **vprašanj** državnega svetnika Marka Juvančiča v zvezi z **obsodbo turškega genocida nad armenskim prebivalstvom v prvi polovici prejšnjega stoletja**

Državni svet Republike Slovenije je na 58. seji, dne 17. 10. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Marka Juvančiča** v zvezi z obsodbo turškega genocida nad armenskim prebivalstvom v prvi polovici prejšnjega stoletja in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Marka Juvančiča in predlaga Ministrstvu za zunanje zadeve, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Marka Juvančiča **se glasi:**

Kakšno je stališče Ministrstva za zunanje zadeve do predloga obsodbe turškega genocida nad armenskim prebivalstvom, ki je bil izvršen v prvi polovici 20. stoletja in ali namerava Republika Slovenija v zvezi z navedenim tragičnim dogodkom polpretekle zgodovine ravnati podobno, kot so to že storile prenekatere države po svetu?

Obrazložitev:

Razprave, ki so se razvile ob predlogu deklaracije v ameriškem predstavniškem domu, kažejo na tragično resnico, ki je zabeležena v zgodovini armenskega naroda in ki se kaže v izvršenem genocidu s strani turških oblasti ter na drugi strani dilem, do katerih prihaja v primerih obsodb tega ravnanja, predvsem na relaciji ohranjanja dobrih dvostranskih odnosov z uradno Ankaro. Ocenjujem, da bi Slovenija kot zrela demokratična država, pred začetkom predsedovanja Svetu EU, morala v zvezi s tem vprašanjem pripraviti jasno stališče.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za zunanje zadeve, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.

Prvi odstavek 86. člena državnega sveta - državni svet sprejema sklepe iz svoje pristojnosti

Izjava Državnega sveta Republike Slovenije v zvezi s tiskovno konferenco Ministrstva za notranje zadeve z dne 11. 10. 2007

Državni svet Republike Slovenije ja na 58. seji dne 17. 10. 2007, na podlagi 86. člena poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05), sprejel naslednjo

I Z J A V O

v zvezi s tiskovno konferenco Ministrstva za notranje zadeve z dne 11. 10. 2007

Minister za notranje zadeve Dragutin Mate in Generalni direktor Direktorata za policijo in druge varnostne naloge mag. Srečko Jarc sta v svojih medijskih izjavah poudarjala, da je ministrstvo marca 2007 s predlogom Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zasebnem varovanju poskušalo urediti področje zasebnega varovanja, vendar je državni svet z vetom to preprečil. Izjavi sta posledica tragičnega dogodka, ko je zaradi pretepa varnostnikov podjetja VIP varovanje pred ljubljansko diskoteko Global, umrl 20-letni mladenič.

Državni svet Republike Slovenije ostro zavrača kakršnakoli namigovanja o "krivdi" Državnega sveta za "neustreznost" zakona o zasebnem varovanju, ki se nanaša na pogoje za odvzem licenc za opravljanje zasebnega varovanja. Državni svet je sprejel odločilni veto zaradi neustreznosti določb o prenosu pristojnosti za izpopolnjevanje in usposabljanje varnostnikov iz Zbornice RS za zasebno varovanje na policijo in zaradi odvzema javnih pooblastil zbornice ter posledično ukinitve zbornice kot osebe javnega prava. V nobenem izmed svojih dokumentov Državni svet ni oporekal določbam, ki so se nanašale na licence za opravljanje zasebnega varovanja, medtem ko je predlagatelj ostal "gluh" na njegove pripombe k predlogu zakona.

Primer je eden izmed mnogih primerov, na katere že dolgo in neuspešno opozarja Državni svet; gre za to, da *lahko Državni svet zahteva odločilni veto le na celoten zakon, ne na njegove posamezne dele ali člene*, s katerimi se ne bi strinjal v sicer sprejemljivem predlogu zakona. V danem primeru bi tako področje usposabljanja in statusnopravnega delovanja zbornice ostalo nespremenjeno, medtem ko bi nove določbe o pogojih za pridobitev ali odvzem licence stopile v veljavo.

Po besedah ministra za notranje zadeve bi "lahko podjetju VIP varovanje že pred tem dogodkom odvzeli licenco za opravljanje poklica, vendar zakon tega ni dopuščal"¹. Državni svet meni, da so tudi na podlagi veljavnega zakona o zasebnem varovanju dane možnosti za odvzem licence, kar potrjuje samo ministrstvo z uvedbo postopka za začasni odvzem licence, čeprav na podlagi tragičnega dogodka. Splošno znano dejstvo je, da se je v preteklosti že zgodilo kar nekaj pretefov in telesnih poškodb, povzročenih s strani nasilnih varnostnikov omenjenega podjetja in to celo v ali pred isto diskoteko. Bi ministrstvo tako hitro uvedlo postopek, če ne bi bilo tragičnega dogodka?

Če bi predlagatelj v postopku sprejemanja zakona ravnal modro, bi iz postopka umaknil najbolj problematične člene, katerim je nasprotoval Državni svet; tako bi bile določbe, ki so se nanašale na licence (z dobro obrazložitvijo po potrebnosti učinkovitega nadzora in ukrepanja), po vsej verjetnosti tudi sprejete. Državni svet je prepričan, da ministrstvo k izdelavi novega predloga ne bi pristopilo v tako kratkem času, če ne bi bilo tragičnega dogodka; po drugi strani bo nov predlog, ki ga napoveduje minister, z drugačnimi in učinkovitejšimi členi od neuspešno predlaganih (ki so se nanašali na licence) sam po sebi pokazal, da tudi ministrstvo v neuspešnem predlogu zakona ni sistematično pristopilo k učinkovitemu nadzoru in ukrepanju nad varnostnimi službami. Tako se kljub drugačnemu zatrdjanju ministrstva izkaže, da del krivde (poleg tistih, ki so krivi za dolgotrajnost postopkov – če se jih lahko identificira) leži na samem ministrstvu.

Kljub namigovanju o sokrivdi Državnega sveta zagotavljamo, da Državni svet ni nikoli in tudi ne bo v prihodnje nasprotoval učinkovitemu nadzoru in ukrepanju institucij zoper kršitelje predpisov.

¹ http://www.dnevnik.si/novice/crna_kronika/274489/